

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
GJYKATA EVROPIANE E
TË DREJTAVE TË NJERIUT

Deklaratë për Shtyp
Lëshuar nga Regjistruesi i
Gjykatës. Nr. 965 14.12.2010

Legjislacioni i Mbretërisë së Bashkuar mbi emigracionin i cili ndalon martesat e rreme, dhe që shkeli të drejtën për t'u martuar, ishte diskriminues

Në vendimin e sotëm të Dhomës, në çështjen [O'Donoghue dhe të Tjerë kundër Mbretërisë së Bashkuar](#) (ankimi nr. 34848/07), i cili nuk është i formës së prerë¹, Gjykata Europiane për të Drejtat e Njeriut vendosi, unanimisht se, ka pasur:

Shkelje të Nenit 12 (e drejta për t'u martuar) dhe Nenit 14 (ndalimi i diskriminimit) në lidhje me Nenet 9 (liria e fesë) dhe 12 të

Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Rasti kishte të bënte me një Certifikatë të Skemës së Miratimit e cila kërkonte që shtetasit subjekt të kontrollit të emigracionit të paguanin një tarifë në rast se do të martoheshin.

Faktet kryesore

Ankuesit janë një shtetas Nigerian, Osita Chris Iwu, dhe tri shtetas të origjinës Britanike dhe Irlandeze, Sinead O'Donoghue (Bashkëshortja e z. Iwu), Ashton Osita Iwu, djali i tyre, dhe Tiernan Robert O'Donoghue, Djali i Znj. O'Donoghue nga një marrëdhënie e mëparshme. Ata kanë lindur ndërmjet viteve 1974, 1979, 2006 dhe 2000 përkatësisht dhe jetojnë në Londonderry (Irlanda Veriore). Ata praktikojnë fenë Katolike.

Z. Iwu mbërriti në Irlandën Veriore në vitin 2004 dhe kërkoi azil në vitin 2006. Në nëntor të vitit 2009 atij iu dha "leje qëndrimi diskrete", e cila kishte vlefshmëri deri më 2011. Ai nuk kishte të drejtë të punonte. Znj. O'Donoghue kishte prindër me aftësi të kufizuara dhe merrte përfitime dhe mbështetje në të ardhura. Ata u takuan në nëntor të vitit 2004 dhe filluan të jetonin sëbashku në dhjetor të vitit 2005. Në maj të vitit 2006 Z. Iwu i propozoi për martesë Znj. O'Donoghue dhe ajo pranoi.

Nën një skemë ku në fillim është prezantuar në Mbretërinë e Bashkuar në vitin 2005, zoti Iwu, si një person që ishte subjekt i kontrollit të emigracionit, duhej të kishte ose një leje hyrjeje ku shprehimisht të kishte si qellim mundësimin e martesës, ose një certifikatë aprovimi e garantuar nga Seksioni 19 i Aktit të Azilit dhe Imigracionit 2004. Për të marrë një certifikatë të tillë atij i duhej të bënte një kërkesë Sekretarit të Shtetit për Departamentin e

¹ Sipas Neneve 43 dhe 44 të Konventës, ky gjykim i Dhomës nuk është i formës së prerë. Gjatë periudhës tre mujore pas dhënies së tij, çdo palë mund të kërkojë që çështja t'i kalojë Dhomës së Madhe të Gjykatës. Nëse bëhet një kërkesë e tillë, një trup prej pesë gjyqtarësh shqyrton nëse çështja meriton shqyrtim të mëtejshëm. Në këtë rast, Dhoma e Madhe do të dëgjojë rastin dhe do të japë një gjykim përfundimtar. Nëse kërkesa për referim refuzohet, gjykimi i Dhomës do të jepet në formë të prerë në atë ditë.

Pasi një aktgjykim bëhet i formës së prerë, ai i transmetohet Komitetit të Ministrave të Këshillit të Europës për mbikëqyrjen e ekzekutimit të tij. Informacione të mëtejshme në lidhje me procesin e ekzekutimit mund të gjeni këtu:

www.coe.int/t/dghl/monitoring/execution

² Përkufizimi i "një personi subjekt të kontrollit të emigracionit" përjashtonte shtetasit e zonës Ekonomike Europiane dhe ata të cilëve iu ishte dhënë Leje Qëndrimi e Pakufizuar.

Punëve të Brendshme së bashku me një tarifë aplikimi prej 295 paundësh Britanik (GBP). Për më tepër, vetëm ata shtetas të huaj me leje të mjaftueshme për të hyrë ose të qëndrojnë (pra ata që u është dhënë leje për të hyrë apo të qëndrojnë për një periudhë prej më shumë se gjashtë muajsh dhe të cilët kishin të paktën tre muaj leje për të qëndruar në kohën e bërjes së kërkesës) mund të kualifikohen për certifikate. Skema nuk është e vlefshme për ata çifte që kërkojnë të martohen në përputhje me ritet e Kishës së Anglisë.

Pas vendimeve vendase të marra në prill të vitit 2006, të cilët shprehen se skema ishte në kundërshtim me të drejtën për t'u martuar e garantuar nga Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut, versioni i parë i skemës është ndryshuar. Sipas procedurës së re, ata që kishin leje të mjaftueshme për të hyrë apo qëndruar mund t'ju kërkohet që të paraqesin informacion të mëtejshëm në mbështetje të kërkesave të tyre për të plotësuar kërkesat e Ministrisë së Brendshme (Home Office) se martesë e propozuar ishte e vërtetë.

Z. Iwu dhe zonjusha O'Donoghue s'mund të martoheshin, megjithatë, sipas versionit të dytë të skemës, zoti Iwu, i cili s'kishte leje për qëndruar në MB në atë kohë, nuk u kualifikua për një certifikatë aprovimi.

Me 19 qershor 2007 u prezantua një version i tretë i skemës, e cila e zgjeronte mundësinë e kualifikimit për një certifikatë aprovimi për ata që ishin në pritje përgjigjen e një aplikimi për leje qëndrimi.

Edhe pse z Iwu tashmë i kualifikuar për një certifikatë që atëherë e në vazhdim, ai s'mund të përballonte tarifën e aplikimit. Ai dorëzoi një kërkesë në korrik të vitit 2007 ku kërkonte përjashtim nga tarifa, duke shpjeguar se ai s'ka qenë i lejuar të punojë dhe si rrjedhojë ishte i varfër, dhe se partnerja e tij mbijetonte në sajë të ndihmave dhe asistencës sociale. Ajo kërkesë u refuzua për shkak të mos pagimit të tarifës, ku u konsiderua përjashtimi s'mund të aplikohet në këtë rast.

Çifti mori një certifikatë aprovimi me 8 korrik 2008 pasi miqtë e ndihmuan për të bërë pagesën e tarifës. Ata u martuan me 18 tetor 2008.

Ankesat, procedura dhe përbërja e Gjykatës

Ankuesi u ankuan për Skemën e Aprovimit të Certifikatës, e cila kërkonte njerëzve që janë subjekt i kontrollit të emigrimit të paguajnë një tarifë në mënyrë që të martohen, dhe për mënyrën sesi është aplikuar ajo skemë për ta. Ata u mbështetën pikërisht në nenin 12 (e drejta për t'u martuar) dhe neni 14 (ndalimi i diskriminimit). Duke u bazuar më tej në Nenin 9 (liria e fesë) dhe në lidhje me nenin 14 dhe Nenin 8 (E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare), ankuesit gjithashtu u ankuan se ata s'mund të martoheshin, vetëm nëse martesë behej në një Kishë Anglikane.

Ankimi u paraqit në Gjykatën Evropiane të të Drejtave të Njeriut me 31 korrik 2007. Komisioni i barazisë dhe të Drejtave të Njeriut dhe Këshilli i Emigrantëve të Irlandës u autorizuan të dorëzojnë vërejtje me shkrim si palë të treta.

Gjykimi u dha nga një Dhomë prej shtatë anëtarësh, e përbërë si vijon:

Lech **Garlicki** (Poloni), *Kryetar*,
Nicolas **Bratza** (Mbretëri e Bashkuar),

Ljiljana **Mijovic** (Bosnjë dhe Hercegovinë),
David Thor **Bjorgvinsson** (Islandë),
Jan **Sikuta** (Sllovaki),
Paivi **Hirvela** (Finlandë),
Mihai **Poalelungi** (Moldovi), Gjyqtarë,
dhe gjithashtu Lawrence Early, *Regjistruer i Seksionit*.

Vendimi i Gjykatës

Neni 12

Gjykata ri-solli në vëmendje se një shtet kontraktues jo domosdoshmërisht do të vepronte në kundërshtim me nenin 12 duke vendosur kushte të arsyeshme - të vendoste nëse një martesë e propozuar ishte përshtatshme - në mundësinë e një shtetasi të huaj për t'u martuar.

Megjithatë, Gjykata ka pasur një numër shqetësimesh serioze në lidhje me skemën që vepron në Mbretërinë e Bashkuar.

Së pari, vendimi për të dhënë ose jo një certifikatë miratimi nuk kishte qenë, dhe vazhdoi të mos jetë, bazuar vetëm në vërtetësinë e martesës së propozuar. Në të vërtetë, në të tri versionet e skemës aplikantët me leje "të mjaftueshme" për të qëndruar kualifikoheshin për certifikatat e miratimit pa ndonjë kërkesë të qartë që ata të dorëzonin informacion në lidhje me vërtetësinë e martesës së propozuar.

Së dyti, Gjykata ishte veçanërisht i shqetësuar se versioni i parë dhe i dytë i skemës impononte një pengesë të fshehtë mbi ushtrimin e të drejtës për t'u martuar mbi të gjithë personat në një kategori të specifikuar (dmth. ata që, si z. Iwu, i cili nuk pati leje për të hyrë), pavarësisht nëse martesë e propozuar ishte e përshtatshme apo jo.

Së treti, Gjykata konstatoi, si Dhoma e Lordëve në vendimet vendase për këtë çështje, se një tarifë e fiksuar në një nivel ku një aplikant në nevojë s'mund të përballojë mund të dëmtojë thelbin e të drejtës për t'u martuar, veçanërisht duke pasur parasysh se shumë prej këtyre që janë subjekt kontrolli të imigracionit, ose do ta kenë të pamundur të punojnë në MB – si z. Iwu – ose do të bien në kategorinë me të ardhura të ulëta. Megjithatë, sistemi i ri-mbursimit të tarifave për aplikantët në nevojë, e prezantuar në korrik 2010, nuk ishte një mjet i dobishëm për të hequr ndonjë shkelje të Nenit 12 pasi kërkesa për të paguar një tarifë shërbente si një dekurajim i madh ndaj martesave.

Në përfundim, e drejta për t'u martuar e çiftit aplikues, që në mënyrë të qartë ishin në një marrëdhënie të gjatë dhe të përhershme, ishte shkelur nga maji e vitit 2006 (data nga e cila ata njoftuan qëllimin për t'u martuar) deri në 19 Qershor 2007 (kur versioni i tretë i skemës së brendshme u prezantua), sepse z. Iwu nuk kishte të drejtë për një certifikatë miratimi dhe, nga 19 qershori 2007 deri në 8 korrik 2008, e drejta ishte shkelur nga niveli i tarifës për t'u paguar. Prandaj ka pasur një shkelje të Nenit 12 .

Neni 14 së bashku me Nenet 9 dhe 12

Në mënyrë që një çështje të ngrihet në bazë të nenit 14 duhej të kishte një dallim në trajtimin e personave në situata relativisht të ngjashme. Një person pa leje për të qëndruar, i cili ishte i

gatshëm dhe në gjendje për t'u martuar në Kishën e Anglisë, ishte i lirë të martohej pa pengesa. Z. Iwu, në një pozitë relativisht të ngjashme të një personi të tillë, megjithatë, s' ishte i gatshëm si (për shkak të besimeve të tij fetare) dhe i pamundur (për shkak të qëndrimit të tij në Irlandën e Veriut) për të kryer një martesë të tillë. Si rrjedhim, ati iu ndalua fare të martohej në Mbretërinë e Bashkuar dhe, duke ndjekur ndryshimet e skemës, nuk ishte në gjendje të martohej për shkak të tarifës së konsiderueshme e nevojshme për të marrë autorizimin.

Për këtë arsye ka pasur një dallim të qartë në trajtim midis z.Iwu dhe një personi, i cili ishte i gatshëm dhe në gjendje për t'u martuar në Kishën e Anglisë. Pasi qeveria s'mund të justifikonte në mënyrë objektive dhe të arsyeshme një dallim të tillë në trajtim, Gjykata u shpreh se ka pasur një shkelje të Nenit 14 së bashku me Nenin 12.

Ajo nuk e konsideroi të nevojshme për ta shqyrtuar nëse skema ka qenë diskriminuese në ndonjë bazë tjetër (si kombësia).

Si diskriminim në fjalë në bazë të fesë, Gjykata vuri në dukje se Qeveria kishte pranuar se kishte pasur shkelje të të drejtave të Konventës të z. Iwu, pasi ai kishte qenë subjekt i një regjimi, ku në të cilin, ata që duan të martohen në Kishën e Anglisë nuk do të kishin qenë subjekt. Prandaj, ajo shprehet se ka pasur edhe shkelje të nenit 14 së bashku me Nenin 9.

Nene të tjerë

Duke pasur parasysh konstatimet e saj bazuar në Nenin 12, Gjykata u shpreh se s' ishte nevoja për ta shqyrtuar veçmas ankimimin e ankuesit bazuar në Nenin 8, ose ta lexonte veçmas ose së bashku me Nenin 14.

Neni 41 (Përmbushje detyrimesh)

Gjykata u shpreh se Mbretëria e Bashkuar duhej t'i paguante ankuesit 8,500 euro në lidhje me dëmin jo pasuror, 295 paund britanik (GBP) në lidhje me dëmin financiar dhe 16,000 euro për kostot dhe shpenzimet.

Aktgjykimi është i disponueshëm vetëm në gjuhën Angleze.

Kjo deklaratë për shtyp është një dokument i prodhuar nga Regjistri. Ajo nuk është detyruese për Gjykatën. Vendimet, gjykimet dhe informacione të tjera rreth Gjykatës mund të gjenden në faqen e saj të internetit. Për të marrë deklaratat për shtyp të Gjykatës, ju lutem abonohuni në [Court's RSS feeds](#).

Kontakte Shtypi

echrpress@chr.coe.int | tel: +33 3 90 21 42 08

Tracey Turner-Tretz (tel: + 33 3 88 41 35 30)

Emma Hellyer (tel: + 33 3 90 21 42 15)

Kristina Pencheva-Malinowski (tel: + 33 3 88 41 35 70)

Celine Menu-Lange (tel: + 33 3 90 21 58 77)

Frederic Dolt (tel: + 33 3 90 21 53 39)

Nina Salomon (tel: + 33 3 90 21 49 79)

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut u krijua në Strasburg nga Shtetet Anëtare të Këshillit të Europës në vitin 1959 për trajtimin e shkeljeve të pretenduara të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut të vitit 1950.